

Karlsen, Nystedt, Hovland, Poulenc i Grieg, te na kraju Händelov »Alleluja«. Pjevačka disciplina, zvukovna izjednačenost, osjećaj za dinamiku i upravo filigranska cizeliranost pjevačkih fraza, sve su to odlike ovog izvanrednog zbora. Uz poznata imena koja se često susreću na našim koncertima, imena njihovih domaćih stvaralaca većinom su bila za nas nepoznanica na papiru, ali nakon ovog koncerta predstavljaju majstore koje su slušatelji mogli duboko doživjeti i zavoljeti kao nove prijatelje u galeriji naših omiljenih stvaralaca. Dirigent Tornstein Grythe zaslužan je za ovaj izvanredan umjetnički događaj što se uostalom odrazio i na oduševljenom pljesku slušatelja. Ako uzmemo u obzir da norveško ime ovog umjetničkog tijela znači zapravo »Srebrni dječaci«, ovaj za nas manje značajan izraz zbog duha jezika mogli bismo nekako objasniti parafrazom: »Zlatni dječaci« su svojim srebrnim glasovima stvorili u riječkoj javnosti umjetnički događaj dubokog dojma koji će se dugo i dugo pamtit. Time je završila sezona Koncertnog ureda.

Oratorij J. Haydna u Krku i Poreču

Narodno kazalište »Ivan Zajc« u toku svojih ljetnih priredaba »Kvarner — Istra« održalo je u Krku oratorijski koncert na kome je bio izveden oratorij Josepha Haydna »Stvaranje svijeta«. Ovo djelo koje se ove sezone nalazilo na redovitim simfonijskim koncertima Narodnog kazališta, bilo je u Rijeci izvanredno dobro primljeno. Ta je činjenica navela Upravu kazališta da ga stavi na repertoar ljetnih priredaba s time da ga se izvodi u kulturno-povijesnim ambijentima ili takvima koji bi i vanjskim dekorom i dobrom akustikom osiguravali kvalitetu izvedbe. U tu svrhu izabrana je u Krku katedrala koja je omogućavala velik prostor za izvođače i slušatelje, a akustički uvjeti su se pokazali više, nego povoljni za ovakve koncerte.

U velikom prostoru krčke katedrale brojni strani i domaći posjetioci imali su priliku čuti jedno od najznačajnijih djela ovogodišnjeg simfonijskog repertoara u Rijeci, a što je još važnije, djelo, koje je izvedeno isključivo snagama Narodnog kazališta »Ivan Zajc« bez pomoći i dopune amaterskih zborova, kako je to bilo u prethodnim oratorijskim koncertima. To je omogućavala i sama kompozicijska struktura, djela, što u praktičkom smislu znači mnogo za veću pokretljivost opernog kolektiva, (solista, zbora i orkestra), pogotovo kad su predviđene i još neke izvedbe po Istri i Hrvatskom primorju. S obzirom na činjenicu da je naša javnost već bila upoznata s uspjehom ovog djela prigodom premijere, ostaje nam samo do napomenemo da je ovom prilikom tenorsku dijonu pjevao prvi put Branko Žiger koji ju je donio stilski korektno i s razu-

mijevanjem duha oratorijske glazbe s obzirom na fraziranje, a svojim glasovnim osobinama uravnoteženo se usklađivao sa svojim partnerima. Bili su to: Darinka Šegota-Ziger, sopran, Blanka Zec, alt i Franjo Godec, bas. Dirigent Dušan Prašelj kao da je bio posebno ponijet povoljnom akustikom, svojim umjetničkim temperamentom dao je opet velik koncertni doživljaj čemu je kao zborovođa pridonio i Ino Perišić, a čestitke za vrijeme stanke i poslije koncerta, te posebno zanimanje stranaca za izvođački kolektiv i pohvale svima očito su dokazivale uspjeh koncerta.

»Stvaranje svijeta« izvedeno je s velikim uspjehom i u starokršćanskoj bazilici Sv. Eufrazija u Poreču dana 23. VII 1970.

V. F.

Imakulata Malinka u Švicarskoj i Njemačkoj

Imakulata Malinka, profesorica na Institutu za crkvenu glazbu u Zagrebu, izvela je s uspjehom koncertnu turneju na orguljama po Švicarskoj i Njemačkoj. Održala je četiri solistička koncerta: 8. srpnja u St. Gallenu u Švicarskoj; 26. srpnja u Überlingenu u Njemačkoj; 2. kolovoza u Regensburgu i 9. kolovoza u Weingartenu (Zapadna Njemačka). Program što ga je mlada umjetnica izabrala, bio je interesantan jer je sadržavao uz Couperina i Frescobaldija njemačke majstore — i reprezentativne hrvatske majstore. Dobro poznavanje njemačke glazbe sestra je pokazala interpretacijom Bachove fantazije i fuge u g-molu i Mozartovim adagiom u C-duru. Svoju domovinu je reprezentirala kompozicijama »hrvatskog Mozarta« Pintarića, Albe Vidakovića i poznatom tokatom F. Dugana. Dala je dokaz i svoje umjetničke mnogostranosti, i to prema suvremenoj njemačkoj glazbi izvedbom partite K. N. Schmidta »Nun bitten wir den heiligen Geist« te Partitom »Uskrsnu Isus doista« O. Sigmunda. Kritike ovih koncerata bile su svagda veoma dobre.

Pogledajmo nekoliko rečenica iz kritika St. Gallena, koje su tipične za čitavu koncertnu turneju, a osobito važne u St. Gallenu, gdje svakom orguljašu gori tlo pod nogama, jer ovdje su se navikli slušati umjetnike na orguljama koji su poznati po čitavome svijetu, na pr. Germani-a iz Rima i ostalih. »... umjetnica na orguljama najprije je svirala na baroknim orguljama preludij i fugu u g-molu od G. Frescobaldija (1668—1733), i već se tu sa zadovoljstvom moglo konstatirati da se radi o majstorici tehnike i interpretacije. S. Imakulata Malinka svirala je sa suvremenim stvaralačkim darom i punom snagom izraza...«

Zatim je bio nepomućeni užitek slušati preludij i fugu u g-molu od D. Buxtehudea (1637—1707)... Orguljašica je mogla svojim tumačenjem

djela do kraja sve uvjeriti o svojoj umjetničkoj spremi...

Drugi dio koncerta na glavnim orguljama počeo je fantazijom i fugom u g-molu J. S. Bacha (1683—1750). S Imakulata Malinka veličanstveno je razvila recitativni slijed fantazije, koji korača u punom toku, i prije svega zadivila je »moderni« način kojim je Bach izveo spiralnu modulaciju kroz više tonaliteta... Osjetili smo, ali ne radi same reprodukcije djela, ovu fantaziju kao najzanimljiviju i najsmioniju Bachovu tvorevinu.

Poslije toga je slijedila hrvatska glazba za orgulje, gdje su najprije zazvučala »Pastorellae« od F. Pintarića (1798—1867) sa stavcima »Dudaš«, »Fantasiae secundum stylum recentissimum« i »Rondo«. Ova tri stavka pokazali su se kao »lagani teret« koji radodno oduševljava, melodično se pjeva, skoro kao neka vrst plemenite »zabavne glazbe«... Suvremena hrvatska glazba zazvučala je zatim Fantazijom i fugom u f-molu od A. Vidakovića (1914—1964) i nekoliko stavaka Partite Oskara Sigmunda na hrvatsku uskrsnu pjesmu »Uskrsnu Isus doista« (1969)... S. Imakulata Malinka dokazala je još jedanput svoje enormne sposobnosti otpustivši svoje slušatelje sa sviješću da su opet doživjeli veliku koncertnu večer na orguljama.

Pogledajmo kritike iz St. Gallena: »Mlada redovnica Imakulata Malinka pokazala se je kao umjetnica s formatom. Izvanredno interesantna večer počela je s djelima Frescobaldia... Već ovdje je ugodno zadivila inteligentno muzikalno stvaranje. Ali na glavnim orguljama s. Imakulata Malinka razvila je potpuno svoju bogatu fantaziju. U inaterepretaciji Bachove fantazije i fuge u g-molu prikazala je veličanstvenost skladbe. Sasvim dražestan kontrast na to bila je hrvatska glazba za orgulje u kojoj se sestra specijalizirala. Pastorale F. Pintarića djelovale su kao čarobno lagane i naivne. Nježni lukovi s mnogim ukrasima učinili su da su orgulje zvučale drukčije. Veličanstveno je djelovala fantazija i fuga u f-molu Albe Vidakovića. Na kraju nas je s. Imakulata Malinka upozнала s djelom njemačkog modernog kompozitora O. S. Svirala je nekoliko stavaka njegove Partite na hrvatsku uskrsnu pjesmu... S. Imakulata Malinka svladavala je ovaj komad velikih zahtjeva uvjerljivim načinom.«

Kritike u drugim gradovima bile su slične. Svuda i jednoglasno su potvrdile zrelost, odgovornost, ozbiljnost i izrazito sviranje mlade umjetnice. Koncert u Regensburgu bio je u isto vrijeme javni ispit kojim je sestra dobila diplomu bakalaureata in Organo Instituta za crkvenu glazbu u Regensburgu, koji je afiliiran papinskom Institutu za crkvenu glazbu u Rimu. Čestitamo Hrvatskoj i Institutu za crkvenu glazbu u Zagrebu srdačno što ima ovako vrsnu mladu orguljašicu koja je tako dobro zastupala svoju domovinu u inozemstvu.

Dr Oskar Sigmund, Regensburg